ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 30ής Απριλίου 1986 *

Στην υπόθεση 158/85,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τον Luigi Ferrari Bravo, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών, επικουρούμενο από τον P. G. Ferri, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της Ιταλίας,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της προθεσμίας που της είχε ταχθεί τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες 81/177/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 1981, περί εναρμονίσεως των διαδικασιών εξαγωγής των κοινοτικών εμπορευμάτων (ΕΕ L 83, σ. 40) και 82/347/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1982, περί καθορισμού ορισμένων διατάξεων εφαρμογής της προαναφαρθείσας οδηγίας 81/177/ΕΟΚ (ΕΕ L 156, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, T. Koopmans, K. Bahlmann και R. Joliet, προέδρους τμήματος, G. Bosco, K. Κακούρη, T. F. O'Higgins, F. Schockweiler και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Μαρτίου 1986,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Μαΐου 1985, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει εντός της προθεσμίας που της είχε ταχθεί τις αναγκαίες διατάξεις μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 81/177/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 1981, περί εναρμονίσεως των διαδικασιών εξαγωγής των κοινοτικών εμπορευμάτων (ΕΕ L 83, σ. 40) και 82/347/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1982, περί καθορισμού ορισμένων διατάξεων εφαρμογής της προαναφερθείσας οδηγίας 81/177/ΕΟΚ (ΕΕ L 156, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω Συνθήκη.

2 Το άρθρο 22 της οδηγίας 81/177/ΕΟΚ και το άρθρο 16 της οδηγίας 82/347/ΕΟΚ προβλέπουν ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των οδηγιών πριν από την 1η Ιανουαρίου 1983 και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

3 Μη έχοντας καθόλου ενημερωθεί σχετικά από την ιταλική κυβέρνηση, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 169. Οι ιταλικές αρχές δεν απάντησαν ούτε στο έγγραφο οχλήσεως της 14ης Νοεμβρίου 1983 ούτε στην αιτιολογημένη γνώμη της 7ης Φεβρουαρίου 1985. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή άσκησε στις 24 Μαΐου 1985 την παρούσα προσφυγή λόγω παραβάσεως.

4 Η ιταλική κυβέρνηση δεν αμφισβητεί τα όσα της προσάπτει η Επιτροπή. Ισχυρίζεται πάντως ότι η πιστή και πλήρης μεταφορά των εν λόγω οδηγιών απαιτεί τη θέσπιση ορισμένων μέτρων, που συνεπάγονται τροποποιήσεις ορισμένων διατάξεων του ισχύοντος τελωνειακού κώδικα. Προς το σκοπό αυτό, με την από 14 Ιουνίου 1985

απόφαση του υπουργού οικονομικών συστάθηκε επιτροπή μελέτης. Η ιταλικήκυβέρνηση φρονεί ότι στο πλαίσιο της λεπτής αυτής διεργασίας πρέπει να ληφθούν επίσης υπόψη οι σχετικές καινοτομίες που επήλθαν πρόσφατα με το προεδρικό διάταγμα 254, της 8ης Μαΐου 1985, με το οποίο υλοποιείται η οδηγία 83/643/ΕΟΚ, για τη διευκόλυνση των διοικητικών διατυπώσεων και των υλικών ελέγχων κατά τη μεταφορά εμπορευμάτων μεταξύ κρατών μελών (ΕΕ L 359, σ. 8).

5 Με την απάντησή της, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η μη υλοποίηση της οδηγίας ουδόλως απλοποιεί το έργο της αναμόρφωσης του τελωνειακού κώδικα. Εξάλλου, η πρόσφατη σύσταση της επιτροπής μελέτης αποδεικνύει ότι η επίλυση του προβλήματος αργεί. Επιπλέον, το γεγονός ότι η οδηγία 83/643/ΕΟΚ μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη δεν αλλάζει στο ελάχιστο τις προηγούμενες παρατηρήσεις, δεδομένου ότι δεν πρόκειται ακριβώς για το ίδιο θέμα.

6 Η ιταλική κυβέρνηση δεν κατέθεσε ανταπάντηση. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση δέχτηκε ότι, παρά τη σταθερή πρόθεσή της να ολοκληρώσει σύντομα τη διαδικασία μεταφοράς των εν λόγω οδηγιών στην εσωτερική της έννομη τάξη, δεν ήταν ακόμα σε θέση να επιβεβαιώσει την ολοκλήρωσή της.

7 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλεστούν διατάξεις, την ακολουθούμενη πρακτική ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξης τους για να δικαιολογήσουν τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που θέτουν οι οδηγίες.

8 Όπως προκύπτει από τις προηγηθείσες σκέψεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, μη θεσπίζοντας εντός των προθεσμιών που της είχαν ταχθεί τα μέτρα που προβλέπουν οι οδηγίες 81/177/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 1981, και 82/347/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1982, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ.

Επί των δικαστικών εξόδων

9 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η καθής ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αὐτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Μη θεσπίζοντας εντός των προθεσμιών που της είχαν ταχθεί τα μέτρα που προβλέπουν οι οδηγίες 81/177/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 1981, περί εναρμονίσεως των διαδικασιών εξαγωγής των κοινοτικών εμπορευμάτων (ΕΕ L 83, σ. 40), και 82/347/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 1982, περί καθορισμού ορισμένων διατάξεων εφαρμογής της προαναφερθείσας οδηγίας 81/177/ΕΟΚ (ΕΕ L 156, σ. 1), η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Mackenzie Stuart Koopmans Bahlmann Joliet

Bosco Κακούρης O'Higgins Schockweiler Rodríguez Iglesias

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Απριλίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart